

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: .....

Cím: *Bélyegőrület Budapesten*

Forrás: .....

Magyarország

By.
(Hely)

1919. XII. 25
(Idő)

Osztályozás

Tárgy

385.322

Hely

Idő

"1919"

Személy

Bélyegőrület Budapesten

Külföldön felzárkózt a magyar bélyeg ára — Bélyegüzem a főpostán — Lánckereskedők és ügynökök milliók üzleteket kötnek — Csakmegkereskedésben is bélyegeket árulnak

Budapest, december 24.

A bélyeggyűjtés igazi láza az egész világon a háboru elején kezdődött. Megindult a hadibélyegek lavinája, amely a háboru végén beállított országalakulások folytán újabb és újabb bélyegfajtákkal örvendeztette meg a filatelistákat. A tábori postán ugyan ingyenes volt a levelezés, de azért a közös hadsereg postaigazgatósága külön tábori postabélyegeket hozott forgalomba, sőt ezeket a különböző megszállások szerint változtatta úgy, hogy a közönséges tábori postabélyegeken kívül voltak külön Feldpost-bélyegek a megszállott Szerbiában, Montenegróban, Romániában és Olaszországban.

Az igazi tánc azonban csak a háboru végével kezdődött. Egyre-másra alakultak az új államok, melyek vagy új bélyeget adtak ki, vagy a meglévőkön nyomdai változtatással igyekeztek feltüntetni az új államformát. Ezen a téren is vezetett Magyarország, mert egy éven belül oly gyors egymásutánban változtatta államformáját, hogy a gyűjtőknek és kereskedőknek alig volt idejük az egyes kormányok alatt kibocsátott bélyegeket megvásárolni. Az októberi forradalom után minden magyar bélyeget átnyomtak a „Köztársaság” felirattal, néhány hónap múlva a filatelia-ellenes Kun Bélák forgalomba hozták a Petőfi, Martinovics, Dósa, Marz és Lenin arcképeivel díszített „szovjet-bélyegeket”, majd rányomatták az államnyomda egész bélyegkészletére a „Magyar Tanácsköztársaság” felírást.

A külföld egyszerre nagy érdeklődéssel fordult a magyar bélyegek felé, ügynökök utján megindult a tükös bélyeg-kivitel és csakhamar híre jött, milyea jó ára van odakinn a magyar bélyegeknak.

Míndezek a körülmények közrejátszanak abban, hogy a bélyegvásár Budapesten egyszerre rendkívüli módon kifejlődött. A postahivatalok közül csak a főposta árusít rendszeresen bélyegeket gyűjtők részére, egész sorozatokban és így a főposta lett az egész új üzletág középpontja. A főpos'ta III. számú terme, amelynek egyetlen ablakánál árulják igen kis mennyiségben a forgalomban levő bélyegeket, egyik fő találkozóhelye a gyűjtőknek és spekulánsoknak.

A napokban ellátogattunk a főpostának e népes és mozgalmas termébe, ahol hatalmas tömeg sorakozott példás rendben az egyik ablak előtt. Szakállas férfiak és apró diákok, öreg asszonyok és fiatal leányok, sűrűn hangzik a német szó is, a beszélgetésekből kivehető, hogy ezek bécsi ügynökök, akik sűrűn rándulnak föl, hogy megbizók készleteit fölfrissítsék. Nemsokára megindult a kiosztás. Aki megkapta a maga tíz bélyegét, sietve hátrafut a sor végébe és ha szerencséje van, kétszer-háromszor is megveheti a maga tíz bélyegét husz fillérért. Az adagok azonban gyorsabban fognak, mint a vásárlók és néhány peremulva a kezelőnő leereszti az ablakot.

— Tessék várni, amíg új készlet érkezik.

A zugolódás kis lármája gyorsan elül és várakozás közben ismét megindul a teremben a csendes börzés.

Egy ügynök gyorsan sorra járja az ácsorgókat és igyekezett összevásárolni a már kiosztott bélyegeket.

lyegeket. Voltak sokan, akik rövid alku után átadták a maguk adagját — tíz koronáért. Amít öt parccal előbb husz fillérért vettek.

A második budapesti bélyegüzem a Dohánytér és Károly-körút sarkán, a Katonai Biztosító Intézet palotája előtt és a fedett udvarban van. Itt egész napon át folyik a vétel, eladás és csere. Ugy itt, mint a főposta előtt is feltűnően sok az átkelésfu.

Feltűnő módon elszaporodtak Budapesten a kereskedések is. Régebben, a háboru kitörése

előtt, alig három-négy nyílt üzlettel bíró bélyegkereskedő volt a fővárosban, ma közel negyven ilyen üzletet számoltunk össze. A legtöbbje a Belvárosban van, talán a főposta közelsége vonzza őket, de jut belőlük bőven a körutakra is. A nyílt boltok mellett nagyon sok az ugynevezett „szobabélyegkereskedő” is, olyanok, akik a lakásukon bonyolítják le üzleteiket. A háboru előtt mintegy husz ilyen kereskező működött Budapesten, ma van kereken nyolcvanöt. A harmadik fajtája a bélyegkereskedőnek az ugynevezett „bélyegházaló”, aki egész raktárát magával cipeli és a lakásukon keresi fel a nevesebb gyűjtőket és kereskedőket.

A rendes bélyegkereskedések mellett egész seereg olyan cég adta magát ujabban erre a jövedelmező iparágra, amely azeiótt egyáltalában nem foglalkozott bélyegekkal. Elsősorban az osztálysorsjegy árusítók alakították át üzleteiket bélyegkereskedésekké. Ellátogattunk az egyikhez, amely azelőtt a legnagyobb osztálysorsjegy főárusító volt. A cégfőnök kijelentette, hogy a legnagyobb osztálysorsjegy-szenvedély idejében sem ért el akkora

forgalmat, mint ma, az aránytalanul nagyobb üzle-
léi nyereségről nem is szólva. Ujabban a nagy-
bankok is foglalkoznak azzal a gondolattal, hogy
fiókjaikat, melyeknek forgalma erősen megcsap-
pant, bélyegüzleteknek rendezik be. A Magyar Bank
— ugy értesülünk — már a közeli jövőben bélyeg-
kereskedéssé alakítja át több fióküzletét.

*

Hogy dohánytörzsdék és papírkereskedések is
foglalkoznak bélyegek eladásával, az régen meg-
szokott dolog. De vannak ezeknél különösebb bé-
lyegkereskedések is. A Belváros egyik csendes mel-
lékutcájában láttunk egy kis *csemegekereskedést*,
melynek aig egy négyzetméternyi kirakatában in-
gerlő külsejű kobászok, sajtok, gyümölcsök és
konzervdobozok fölöt fehér kartontábla függött tele
bélyegekkel. A tábla közepén pedig ékes rondirással
akövetkezők álltak: „Bélyegek dus választékban kap-
hatók. Egyes darabokat és egész gyűjteményeket
legmagasabb áron veszek.” A köruton egy éksze-
rés rendezkedett be bélyegeladásra. A kirakatban
órák, gyűrűk és karperecek között bélyegritkásá-
gok láthatók, benn az üzletben brüliánsokat és
szovjet-bélyegeket lehet kapni.

Az igazi nagy üzleteket a hivatásos bélyegke-
reskedőknél vagy azok közvetítésével bonyolítják
le. Ezeknek áll módjukban leginkább megfigyelni
— ha nem maguk is részesek benne —, milyen
lánckereskedelem folyik ma bélyegeken Budape-
sen. *Várady* András, akinek az Andrásy-úton
van nagyforgalmu bélyegkereskedése, a múlt he-
lekben nagymennyiségű erdélyi román bélyegeket
vásárolt egy Kolozsvárról érkezeti uriembertől. A
bélyegek névértéke 50.000 lei volt, a kereskedő a
kétszeresét fizette értük. Két nap múlva *Várady*
továbbadta az egész tételt egy bélyegnagykereske-
dőnek tíz százalék haszonnal, legnagyobb csodál-
kozására azonban egy hét múlva egy ügynök je-
lent meg nála, aki ugyanazokat a bélyegeket, me-
lyeket ő százezer leierért vásárolt, kerek összegben
egymillió koronaért kínálta megvételre és még
hozzátette, hogy ritka jó üzletet ajánl. A bélyeg-
kereskedőnek sikerült megállapítania, hogy a bé-
lyegek egy hét alatt öt kézen fordultak meg. A
nagykereskedőtől egy orvos vásárolta meg, aki
egyik leghírhedtebb bélyegspekuláns ma Buda-
pesten, az orvos továbbadta egy jőnevű politikus-
nak, akinek a szegedi bélyegek kibocsátása körül
volt nagy szerepe, tőle megvette egy közismen-
báró-nagyiparos, aki milliós tételekben vesz és ad
el bélyegeket és az ő megbízásából kínálta eladás-
ra az árut az ügynök.

Megkérdeztünk egy belvárosi bélyegkereske-
dőt, mekkora mosi a napi forgalma?

— Békeidőben boldog voltam, ha estőnként
80—100 korona bevételt könyvelhettem el. *Ma*
az átlagos napi forgalom hat-hétezer korona és
nam győzőm beszerezni a friss árut.

Ezek az adatok beszédesen szólnak a Buda-
pesten rendkívüli arányúvá fejlődött bélyegspeku-
lációról.